

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Pünkösöd.

Ismét örömtünet. Igazán nevezetes, hogy főünnepének rendszerint örömnepok. Karácsonykor örülünk Jézus születésén. Eljött közénk a Megváltó. Új életet hozott a világba. Megmutatja nekünk, hogy hogyan tud minden ember boldoggá lenni. Husvétkor örülünk a mi Urunk feltámadásán. Hogy Ő feltámadott, bizonyítja miszerint mindent, még a halált is legyőzte. Így már most bátran követjük, mert Mesterünk élet és halál felett rendelkezik. Az Ő tanítványainak útja is csupán egy diadalmenet lehet, melynek vége pedig az örök dicsőség. Pünkösdkor örülünk, mert az Úr Jézus, ígérete szerint elküldötte a Vigasztalót, a drága Szentlelket. Ő legyen a mi vezérünk, a mi tanítónk és a mi erőnk.

Félő, hogy napjainkban sokan nem tudnak már örülni pünkösdkor. Tudnak örülni, mert ünnep alkalmával nem kell dolgozni és ráérnek ilyenkor a test hiú vágyainak hódolni. De örülni pünkösdkor azért, mert pünkösdkor a Szentlélek kitöltötte az első keresztyenekre, csak kevesen tudnak. Hogy is tudjon érdekelni ilyesvalami egy huszadik-századbeli modern embert? Ma már nem igen divat rég elmúlt dolgokon felbuzdulni. Arra meg nem gondolnak, hogy ez az első alkalommal pünkösdkor kitöltött Szentlélek ma is szeretné betölteni az emberi szívét. Ezt nem hiszik ma már, de a legtöbben nem is tudják. Ezért kívánok a Szentlélekről mondani valamit.

A Szentlelket az Úr Jézus megígérte az Ő tanítványainak, mielőtt végleg eltávozott testszerint közülük. A Szentlélek által jutottak abba az állapotba, melyben igazán szolgálhatták az Istent Péter lelkes ember volt. Tűzességében életét kockára vetette Mestereért. E mellett azonban oly gyenge volt, hogy mikor Jézust elfogták, egy egyszerű cselédleány előtt megtagadta Őt. Nem volt bátorsága vallást tenni Arról, akit nagyon szeretett, és aki most veszedelembé jutott. Ugyanez a Péter pünkösdkor kiáll a nyilvánosság elé és oly bátorsággal szól Jézusról, hogy néhány ezer lélek azonnal megtér. És később? Mindenkori kész meghalni. Azért, aki ő érte meghalt a keresztfán. És így történt ez a többi tanítvánnyal is. Mindnyájan a Szentlélek által voltak erősek.

Azonban a Szentlélek az nem csupán

az apostolokat töltötte be. Akik csak megtértek bűneikből az Istenhez, bűnbocsánatot nyervén az Úr Jézustól, részesültek is mindnyájan a Szentlélek adományában.

És így van ez mind e mai napig. A Szentléleknek nem örül a világ, mert nem tud róla. Azonban boldogok azok akik bírják Őt szívükben. A Szentlélek napjainkban is velünk van és munkálkodik mindazok szíveiben, akik nem zárkoznak el előle. Ő az, aki megmondja neked, hogy bűnös ember vagy. Ő az, aki óva int a bűntől. Ő az, aki hív Istenhez. És ha meghívását elfogadod, ha intelmeinek engedsz, akkor meg mutatja azt az utat, melyen haladva lelked nyugalmat talál.

De ennél többet. Ő ad erőt az új életre. Amit előbb kívánatosnak, nélkülözhetetlennek tartottunk, most megismerünk mint múltó haszontalan dolgokat. Amire azelőtt képtelenek voltunk, amit megvetettünk, most áhitozzuk, most örömmel cselekedünk. A lehetetlennek tetsző cselekedeteket pedig az Ő erejében örömmel és könnyen véghez visszük.

Kívánczol-e a Szentlélek után? Szeretnél-e az Ő ereje által új, jobb, szebb életet kezdeni? Ha igen, fordulj a Jézus nevében, őszinte szívvel és bűnbánólag Istenhez, aki ad kinek-kinek az ő hite szerint!

Isten közelségében. J. ...

A világon az egy legfontosabb dolog: „Istent keresni“ és a két legnagyobb: Isten és a saját lelkünk.

És lelkünkről *gondoskodni* és a mi lelki életünket ápolni ez a mi *legelső kötelességünk*.

A kérdés az, hogy hogyan eselekedjünk ezt, mert a boldogulásunk, ennek helyes megoldásától függ.

Mindnyájan tudjuk, hogy ha *testünknek* nem adjuk meg a kellő táplálékot és nyugalmat, megbetegszünk, elgyengülünk. Ugyanígy van ez a *lelkünkkel* is.

„Nincs időm vagy csak alig van, a lelkiek számára“ halljuk gyakran mondani, „az élet egy folytonos sürgés-forgás (és ez különösen van így az asszonyoknál) és annyi dolgom van a házamban, a gyermekekkel, a kertben, hogy alig győzöm. Nem tudok magamnak egy csendes órát imára és biblia olvasásra biztosítani.“

Egy fiatal asszony tapasztalatait szeretném nagyjából k. olvasóimnak elmondani. Beszéli, hogy feleség, anyja és munkás az Isten országában. Így roppant küzdelmébe került a lelki életének gondozása. Leány korában az volt a szokása, hogy naponta néhány órára bezárkozott szobájába és a bibliát olvasta és imádkozott. Az Istennel való közösség emez órái erősítették és tökéletesítették. Így mindig kész volt az emberek előtt is bizonyosságot tenni arról, amit Isten neki ajándékozott.

Azonban másképp lett ez miután férjhez ment és anyává lett. Ekkor elmúltak azok az idők, amidőn órákat tölthetett el imában. Mennyire kívánczolt pedig az ilyen alkalmak után. De csakhamar belátta ama balgaságát, hogy csak ilyen úton tud Isten közelségének áldásaiban részesülni.

Nagyon szerencsétlennek érezte magát, mert a lelkiekben nem tehetett oly előmeneteleket, mint eddig. Szinte kezdé kétségbe vonni Isten vezérletét. Talán inkább ne ment volna férjhez? Helyes dolog az, ha a házi munkálatok megakadályoznak valakit a lelki gyakorlatok elvégzésében?

Elégedetlen lett és kezdé belátni, hogy a nélkülözött erőhöz valamely úton hozzá kell jutnia. Szüksége volt rá otthonában meg azon kívül is. Maga is annyira túl volt terhelve, hogy mások terhe viselésére gondolni sem tudott.

Ekkor megpróbált reggel valamivel hosszabban imádkozni, mint eddig szokása volt. De csakhamar megzavarta őt ebben gyermekeinek sírása és kiabálása. Akkor éjjel próbálta meg. Ekkor meg elcsigázott állapotában ima közben elaludt. Így már-már feladta reménységét, hogy valaha ismét Isten közelségében gyönyörködhessek.

Körülbélül két éve, hogy Isten valami egész újat közölt vele. Isten megtanította őt hinni a gondviselésben. Megmutatta magát neki, mint a szeretet. Mint ilyen gondoskodik a madarokról, tehát sokkal inkább az Ő gyermekeiről, kiket mindenek felett szeret. Azóta nem esett többé neheze az imádság: „Legyen meg a Te akaratod.“ Ha a gyermekei megbíznak benne, gondolta magában, mennyivel inkább kell neki megbíznia az ő mennyei Atyjában. Hiszen az Ő szeretete végtelenül magasabb és nagyobb, mint az övé.

Mikor e nagyszerű lelki állapotba jutott, megmutatta neki a Úr, hogy egész napon át közösségben lehet Vele. Elkezdett hangjára figyelni és észrevette azt most már nem csupán az imádkozás közben, hanem folytonosan, egész napon át. Akár a mosóteknő mellett állt, akár az ágyakat készítette, akár egyéb házi munkát végezett, min-

dig jutott egy pernyi idő, mely elégséges volt szívet Istenhez felemelni. Megtanulta azt, hogy az élet kicsiségekből áll és így ezekben iparkodott hű lenni.

Említésre méltónak találja azt, hogy naponta többször belepillant a bibliába, vagy egy keresztény könyvbe. Egy-egy mondas felett azután elgondolkodott és így erősítette lelkét. Ezenfelül a látogatások is kedvező alkalmaknak bizonyultak.

Végre néhány pontot közlünk, melyet e fiatal nő magának feljegyzett. Ezek általános értékűek. Mindnyájan tanulhatunk belőlük.

1. Higyjünk az isteni gondviselésben, mert azoknak akik Istent szeretik, mindenek javukra vannak.

2. Mindenütt és minden időben legyünk tudatában Isten jelenlétének.

3. Mindenekben vessük alá magunkat Isten akaratának.

4. Szüntelen imádkozunk; nem csupán bizonyos időben és bizonyos helyeken, hanem mindenütt és minden időben — az imádság légkörében éljünk.

5. Istent dicsőítsük szívvel és szájjal.

6. Keveset olvassunk és sokat gondolkodjunk.

7. Segítsünk másokon látogatás és részvét által.

8. Vessük minden gondjainkat az Úrra.

9. Legyen gyakorlati hitünk az Istenben és az Irás e mondásában: „Mindent cselekedhetem a Krisztus által, ki engemet megerősít“

Jézus Krisztus vallása az indiánusoknál.

Egy magasállású angol főpap egyszer meglátogatott egy missziói állomást az indiánusok között. Az istentisztelet után az indiánus főnök a következőképen szólította meg őt: „Tudsz-e valamit az amerikai vörös ember történetéből? Beszéljek-e el valamit belőle? Mielőtt a fehér ember eljött, a folyók teli voltak halakkal, az erdők és mezők telye vadakkal és éhség és szomjúság nem voltak feltalálhatók az indiánusok kunyhóiban. Volna kedved látni egy férfiút, amilyenek voltunk a fehér ember megérkezése előtt?“ Erre tapsolt kezeivel, a sátor ajtaja megnyílt és egy karcsú, hűszke indiánus lépett be, feldiszítve tollakkal, harcra készen és mellette állott felesége. „Ilyen volt népem, mielőtt a halvány arcúak nálunk mutatkoztak“. Ismét tapsolt; és ekkor belépett egy piszkos, szegényes külsejű fiatal ember, hasonló külsejű feleségével. „Oh te nagy szellem“, tört

ki a főnök, „hát ez is indiánus? Hát ez hogyan történt?” A másik a takarója alól fekete üveget vett elő. „Ez a fehér ember adománya” válaszolt a főnök. „De” folytatta ez, „ha ez volna a fehér ember egyetlen adománya, így nem volnál ma az én vendégem. Számos évvel ezelőtt jött közénk egy férfi sapadt arccal és nálunk lakott; utoljára meghallgattuk beszédeit. Akarnád-e látni, e beszéd mit művelt közöttünk?” Ismét tapsolt és ismét felnyílt az ajtó. Ez alkalommal egy fiatal ember lépett be fekete, begombolt kabátban és mellette állott neje sötét gyapjú ruhában és a főnök így szólt: „Csupán egy vallás létezik, amely az embert a mocsárból kiemelheti és amely megtanítja őt, Istent atyának nevezni és ez Jézus Krisztus vallása”.

A munkából.

Szegeden máj. 19.-én este először jelent meg Dr. Melle Ottó, missziói szuperintendens úr Wienből. A gyülekezet örömmel és érdeklődéssel várta a kedves és nagyrabecsült főpásztort. Az imaterem jól megtelt hallgatósággal. A gyülekezet nevében Jakob lelkész üdvözölte, a kiváló vendéget, és ő is tolmácsolta a német nyelven tartott beszédet magyarra. Örömmel közöljük, hogy Dr. Melle igen jó benyomást nyert a szegedi munkáról és azon reményének adott kifejezést, hogy a megkezdett munka szépen fog tovább fejlődni és hatalmas fává erősödni.

Szenttamásra szerdán, május 20.-án érkezett meg a missziói felügyelő úr. Verbáson találkozottunk Mann szenttamási lelkészszel, aki a napokban érkezett meg esküvőjéről, k. feleségével Németországból. Így együtt utaztunk Szenttamásra, ahol este nagyszámú gyülekezet volt együtt. A német beszédet Jakob János verbászi lelkész tolmácsolta magyarra. A beszéd után úrvacsorát osztottunk.

Verbáson áldozó esütörtökön délután a verbászi és szenttamási kerületek negyedévi konferenciáját tartottuk meg. A különböző állomásokról összegyülekeztek a gyülekezet intézői, osztályvezetői, vasárnapi iskolai vezetői és intői, hogy megbeszéljék mindazt ami az elmúlt évben történt a munkában és hogy miképpen lesz lehetséges azt a leggyümölcsözőbben tovább folytatni. Este istentisztelet volt. Az imaterem zsúfolásig megtelt érdeklődő közönséggel.

Dr. Melle urat Verbászról táviratilag hívták vissza Wienbe, ahol fontos tárgyalásokat fog folytatni Dr. Taylor titkár úrral. Így helyettese gyanánt az óbecsei és az újvidéki gyülekezetek meglátogatására Jakob verbászi lelkészt kérte fel.

Egy volt iszákos ember tanúsága.

Mielőtt megtértem volna, borzasztó iszákos ember voltam és környezetem számára csupán átok. Életemet megúntam és azért végét akartam vetni. Épen mikor már minden reménységemet feladtam és előkészültem az öngyilkosságra, meglátogatott az üdv hadseregének egyik katonája. Csakhamar átlátta a dolgok mikénti állását és megkísérelte még egyszer hogy szándékomról lebeszéljen. Három óra hosszáig beszélt és imádkozott velem és távozásakor meghívott az összejövetelekre. A legközelebbi vasárnapon elmentem a gyülekezetbe és átadtam magamat Istennek.

Minő átváltozást idézett elő megtérésem otthonomban! Azon pénzt, melyet azelőtt elittam, most felhasználom ruházatra és táplálékra. Feleségemnek és gyermekeimnek meg magamnak is van ruhánk és van mit ennünk. A feleségem is feladta az ivást és így most otthonunkban felette boldogok vagyunk. Dicsőség Istennek!

Hogyan kapta vissza egy anya fiát?

Egy iszákos család tizenkétéves fia egy gyógyáru kereskedésbe került, mint tanonc. Egy napon a kereskedő felesége az asztalon felejtette értékes gyűrűjét. A fiú észrevette és ellopta azt. A fiú gyanuba került és tagadása dacára a rendőrségre kísérték. A szerencsétlen anya, aki ezt meghallotta, az üdv hadserege egyik tisztjéhez fordult, aki megígérte neki hogy a kihallgatáson megjelenik és amit tehet érdekében, meg fogja cselekedni.

Mikor a bíró a tisztöt egyenruhájában megpillantotta, megkérdezte tőle, hogy mi járatban jelent meg. Amikor meghallotta, hogy a fiú végett, aki közben vétkét bevallotta és a lopott gyűrűt anyjának visszaszolgáltatta, megadta a tisztőnek a szót. Ennek eredménye az lett, hogy a bíró a fiút szabadon bocsátotta, miután a tisztő megígérte, hogy egy éven át ügyelni fog rá és a vádló nem kívánta a büntetést.

Az anya, aki az üdv hadserege iránt igen hálás volt, visszaadta a gyűrűt a gyógyáru kereskedőnek. Azóta a fiú az ifjak egyik osztályához tartozik és üdvöt lelt Jézus vérében és igen kiváló férfiúnak ígérkezik.

„A keresztények képmutatók.”

Talán ez a kifogásod, amiért Isten meghívását el nem fogadod? Ha igen úgy ez

nagyon silány kifogás. Ismersz egynéhány embert, kik azt állítják, hogy ők igaz keresztények, pedig életmódjuk mutatja, hogy képmutatók. Bármely keresztény közösséghez is tartoznak, mégis oly bűnöket követnek el melyeket te és mások, kik „nem dicsekesztek folyton kereszténységtekkel“ el nem követnétek. Ezért tehát mindenkit, aki hívőnek vallja magát, mint „képmutatót“ elítélsz.

Nem gondolod, hogy ez a következtetés nagyon esztelen? A képmutatók olyan emberek, akik valaminek hirdetik magukat, pedig nem azok. — Azok, kiktől te beszélsz, azt állítják, hogy ők keresztények, pedig nem azok. Következik-e ebből, hogy mindenki, aki azt mondja, hogy ő megtért, képmutató? Ép olyan joggal mondhatnánk, hogy minden festő tolvaj, mert két festőt lopáson kaptak.

Az a tény, hogy némelyek mindenkép keresztényeknek tüntetik fel magukat, mutatja, hogy a kereszténység valami nagyon is jó dolog, mert értéktelent senki sem akar utánozni; és ha meg is engedjük, hogy némely igazi keresztény viselkedése nem vág össze vallomásával — mit használ az te neked? Mentheted-e azzal magadat? Péter, háromszoros tagadását nem igazolhatta azzal, hogy Júdás képmutató volt.

Hol talállok örök életet?

A szentírás a bűnt és a bűnben való életet halálnak, a Krisztusban való hitet és az Istennek szolgálatát pedig életnek ne-

vezi. Nagyon sok ember foglalkozott és foglalkozik ezzel a kérdéssel. A gazdag ifjú, azt mondja a szentírás, Jézushoz jött és azt kérdezte „jó Mester mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek“? (Máté 19, 16.). Ugyanezt a kérdést intézte Jézushoz amaz irástudó is (Lukács 10, 25.). Ezek és még sokan jöttek és tudakozódtak az örök életről. Manapság is csak kevés ember van, aki ezzel a kérdéssel nem foglalkozik. Hiszen élni mindnyájan akarnak és ha létezik örök élet, akkor azt szeretnék is elnyerni. Bár csak tudnám hogyan?

Ma már annyi hitfelekezetet és vallást létezik, hogy valóban nem tudja az ember melyik az igazi. Sokan azt mondják belátom, hogy a mi egyházunkban nem úgy élnek, mint ahogy kellene, majd én áttérek egy másik hitfelekezetbe, talán ott jobb. De nem tart soká, be kell látniok, hogy ez nem hozza meg nekük az életet. Utóvégre azt mondják, hogy ott kell hagyni mindent „úgyis csak képzelődés.“ Igazad van kedves olvasó! Hogyha te ebben keresed életedet, akkor így jársz. Ha a halottat egyik koporsóból a másikba teszik, vajon ezáltal visszanyeri-e életét? Nem, még egy arany koporsóban sem.

Ha te magad halott vagy, akkor a legszebb templomba járhatsz és a leghívőbb gyülekezetnek tagja lehetsz, nem használ az semmit. Életről szó sincs. Életről csak akkor beszélhetsz, hogyha Jézushoz jöttél és Őt hitben elfogadtad. Mert Jézus mondotta: „Hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“ Csak hogyha ezt elfogadtad beszélhetsz örök életről.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehely, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csantavér: Kéthetenkint.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csuróg, Főutca 180.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Péntek este 8 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchenyi István-utca 399.: Szerda este 8 órákor.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Szeretettel megbívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

A bűn.

Sokak számára nem létezik. Azt hiszik minden jó és megengedett, ami az ember külső érdekét előmozdíthatja. Hazudni szabad, mert praktikus. Erkölcstelenkedni nem ütközik a közrendbe, mert könnyebb, mint szigorú rend szerint a társadalomban a helyet betölteni. Egyáltalán mindent csak az „élvezet” szempontjából kell megítélni, ami erre vezet az jó, csupán arra kell ügyelni, hogy rajta ne kapjanak. Így okoskodnak ma igen sokan és emellett keresztényeknek hivatják magukat.

Ezzel szemben azonban az ember ősi állapotában Isten volt életének középpontja. Valamint a planéták a nap körül forognak, mint középpontjuk körül, úgy az ember lelki életének súlypontja Istenben volt, aki után gondolatmenete, érzései és akarata kívánczoltak. A veleszületett szeretet hatalma volt az, mi őt oly erővel Isten felé irányította. Istenrel való ezen életközösségében az embernek meg volt az ereje leküzdeni minden alacsony bűnös hajlamot. És nem csupán mindenkor a helyes mederbe terelhette a benne érvényre igyekvő tehetségeket, hanem valóban élvezhette is a teljes boldogságot, amely kijutott neki magas, istenes természeténél fogva. Az ember ártatlanságában bölcs, szent és boldog volt.

Hogy ez megváltozott, ennek okát ne Istenben keressük. Isten öröktől fogva mindörökké ugyanaz. Az Ő változatlan akarata az Ő teremtményeinek, főképen az embernek zavartalan boldogsága. Azonban, hogyha nem Isten az oka boldogtalanságunknak, úgy csupán az ember lehet az. És ez így is van, mert kitűnik, bebizonyul az emberiség történetéből. Amíg az ember megmaradt Isten iránti engedelmisségben, addig semmi nélkül nem szűkölködött. Amit csak kívánni tudott, mindent elnyert. Az ő boldogsága volt, Isten akaratát megvalósítani a földön.

Egyszer csak külső csábításra az ember a Mindenható akaratának ellene szegült. Kétkedni kezdett az egy akarat jóságában és igazságában. A bűn megtörtént, amidőn először megszegte az ember Isten parancsát. A belső viszony mely Isten és ember között fennállott, egy pillanat alatt felbomlott. Az

ember érezte a nagy szakadékot, amely közötté és Isten között támadt. Még mielőtt Isten megszólalt volna, a felébredt lelkiismeret hangja kimondta számukra az ítéletet.

Azóta számtalan ember észrevette boldogtalanságának okát. Igen sokan életük feladatául tűzték ki, hogy Isten akaratát cselekedjék. Azonban ez sohasem sikerült. A fáradság hiába volt. Így találta az embereket a Megváltó. Amikor Jézus a világba jött sokakat talált, akik vágytak Isten társasága után, akik az ősi állapotot helyreállítani szerették volna, de eredmény nélkül. Azért voltak boldogok amikor az Üdvözítő azzal köszöntötte a világot: „Az Istennek országa elközelgett”.

Még ma is ezen fordul meg az ember boldogsága. Nem azon, hogy minő külső viszonyok között él: vajjon gazdag-e, vagy szegény; tudós-e vagy tudatlan. Az a kérdés, hajlandó-e valaki Isten akaratát elfogadni, mint az egyetlen lehetőséget, boldogsága megalapítására? Ha igen, úgy az Üdvözítő szólal meg: „légy bűnbánóvá és higgy az evangéliumban.” Ha e szöveget elfogadod, úgy késedelem nélkül ama viszonyba hoz az Atyával, amelyben már többé nem kerülöd Őt, hanem amelyben magad boldog Isten gyermekének tudod.

Bűn, az Isten iránti engedelmetlenség. Az Ő akarata, hogy még ma fordulj hozzá és fogadd el az Ő felajánlott üdvösségét!

Jézussal.

Hogyha Jézus van velem,
Mily vidám az életem. . .

Ha én Jézussal vagyok,
Lám, nem érzek bánatot.

Biztos ösvény az Övé.
— Nem is hagyom el többé.

Ezen járok, míg élek:
Csak Jézusban remélek . . .

Boldog, ki Jézusra lel,
Bűjában nem eped el.

Főfelé, az égbe néz
S megsegíti égi kéz. . .

Jertek hűtlen kegyesek,
Jézushoz siessetek.

Csak ki végig megmarad
Jézus üdvöt annak ad.

Jertek, jertek mindnyájan
Kik éltek a világban.

A kegyelem napja ott
Fejünk felett úgy ragyog! . . . .

Rádár Imre.

János gazda esete, vagy a mesterséges kereszténységről.

Jan 11 25.
Nagy dolog ötiött János gazda fejébe, mikor egy szép téli délután gondolkodva ült a nagy kemence mellett, a pipája füstjét szépen és jóízűen fújdogálva a levegőbe. „Anyjuk“, mondá ő, „add errébb a subámat mög a csizmámat, mert be mék a faluba, és fölkeresem a Sanyi órást, mert rögtön kék egy új zsebóra.“ „Hát minek?“ kérde az asszony „hiszen van neköd egy és az se jár jó.“ „Hát éppen azért akarok a régi mellé egy újat, meg hát valami nagy gondolat gyűtt az eszömbé azáltal amit múltkor olvastam az új kalendáriumban. Föl megyek a két órával Pestre és valami nagy tudománnyal gyűvök onnat vissza.“ Az asszony szót fogadott előhozott mindent és János gazda el is ment a faluba, onnét pedig viggan tért haza egy szép nagy fényes sárgaréz órával. Előszedte a régit is és egymás mellé téve a kettőt gyönyörködött bennük. Az a gondolat, hogy ő most már valami világhírű valaminek a felfedezője lesz, egészen fölélénkítette a kissé már nehéz tagjait. „Most már elő kell készülni, Anyjuk, és holnap vagy azután már megyek Pestre.“ Lassan telt az idő, de azért kibírta, hogy senkinek se szól a felfedezéséről, még csak az Anyjuk se tudott meg semmit nehogy míg ő oda lesz, a falut telibeszélje az újsággal. Elérkezett a perc, most már indul a vonat. Hej, de ünnepies hangulatban volt János gazda. Csak azon csodálkozott, hogy senki nem üdvözölte, mint valami nagy felfedezőt, hanem mindenki a régi volt.

Pestre érve az első rendőrt megkérdezi, hogy hol lakik az az ember akit úgy hínak, hogy —. Ekkor elővett egy kalendáriumot, mert elfelejtette azt a sose hallott nevet úgy hínak, hogy . . . hogy . . . vegyész! A rendőr nagyot néz, mert ő se igen hallott még ilyen nevű emberről, mert nem régen volt még ő se Pesten. „Hát vár-

jon kend, majd megnézem a könyvemet.“ És a jóakaró rendőr kutatni kezdett, de „vegyész“ nevű embert nem talált. Lapozgatás közben ráakadt egy „vegyszerek“ kereskedőre és így odaküldte János gazdát, „azok majd meg mondják a többit“. Nagy nehezen eltalált sok kérdezősködés után a különös boltba, de itt is nagyot néztek, mikor „vegyész“ nevű ember után tudakozódott a falusi atyafi Hogy minek, azt nem akarta elárulni és így végre is a kereskedő, aki igen finom ember volt, elküldte egy alkalmazottjával a közelben lakó vegyészhez. Amikor aztán János gazda megtudta, hogy ez a vegyész, megkérte őt, hogy küldjön ki miúdenkit a teremből, mert ő nagyvalamit akar előadni. A vegyész végre is engedett az együgyű kívánságnak és ekkor meglegedett mosollyal hozakodott elő János gazda az óráival.

„Én azt olvastam — úgy mond János gazda — hogy kend megtudja mondani miből van valamely eszköz, pl. megtudja mondani, hogy ezüstből van-e a kanál vagy rézből vagy hogy van-e mérég a kolbászban vagy nincs!“ A vegyész bólintott. „Hát akkor ön megtudja mondani, hogy miből van ez a zsebóra“ és ekkor elővette meglegedetten János gazda az új fénylő zseboráját. „De én pontosan akarom tudni, minden mákszemnyi része micsoda! Jól meg fizetek érte, ha nem sokáig tart. Meg hát, ha ez meglősz, akkor egész külön csinálja meg emerről is a próbát. Ez ugyan olyan óra, csakhogy ez nem jár. Más különbség köztük nincs, hát akarnám tudni, hogy mégis mi hiányozhatik belőle, mert nem jár.“ A vegyész csodálkozása elérte a tetőpontját és csak nagy küzdelemmel sikerült neki nevetését visszatartani. Ő belátta János gazda okoskodását és tudta rögtön azt is, hogy ha még egy hajszálnyira is megmondja a különbséget a két óra között, attól János gazda ugyan nem lesz okosabb, mint volt. Mit használna az, ha nem ismeri azt a törvényt, a mely alapján az óra jár és mutatja az idők folyását. Nem az anyagoktól függ, hogy az óra jár-e vagy nem, hanem hogy úgy vannak-e az egyes részek összeállítva, hogy ama felsőbb törvény működhetik rajta.

Ilyen János gazda sok, nagyon sok van a világon. Ha az egyes embereket megítélik, akkor azok külsejüket nézik. Azóban még több van ilyen a „keresztények“ között. Ha azt hallják a prédikációban, hogy új emberekké kell lennünk, akkor tudakozódnak valaki után, aki újonnan született. Nem mennek el hozzá, hogy értékezzenek vele, hanem hogy megvizsgálják cselekedeteit. Észre veszik, hogy templomba jár, ők is néha

elmennek. Látják, hogy van bibliája, ők is vesznek, lehetőleg szépet. Valanivel később imaórán is voltak és hallották, hogy az újonnan születettek imádkoznak, hát haza mennek, megtanúlnak egy szép imát és a legközelebbi imaórán, olyanformán imádkoznak, mint a farizeus (Luk. 18, 11). Most már azt hiszik, hogy elértek mindent, hiszen járnak templomba, van aranymetszésű bibliájuk és énekes-könyvük, imádkoztak is már 1—2-szer az imaórán, hát ők is újonnan született emberek! — Nem-e a János gazda gondolkodásához hasonló ez? Az újonnan született ember külsőleg épen olyan lehet, mint a nem újonnan született. Egyforma ruhájuk lehet, egyforma házban lakhatnak, egyformán járhatnak, ugyanabba a templomba is mehetnek, egyforma könyveik is lehetnek és mégis az egyik újonnan született és a másik nem.

Igy volt a járó és nem járó óránál is. Minden egyezett! A vegyész semmi különbséget nem tudott megállapítani, de mégis az egyik jóljárt, a másik nem! János gazda hibája az volt, hogy ő a vegyészhez ment, ahelyett hogy az óráshoz fordult volna! A vegyész nagyobb műveltségű, mint az órás, és mégis a vegyész nem segíthetett ott, ahol az órás könnyen rendbe hozhatott volna mindent!

Az emberek vegyész-munkát végeznek az embertársaikon és azt amit így észlelnek, azt akarják saját erejükből elsajátítani. Könnyen belátjuk, hogy milyen nagy balgaság ez. Azt a törvényt, amely az órát mozgatja, a vegyész az ő munkájában nem állapíthatja meg és épen így az emberek sem, akik embertársaik cselekedeteit bírálják. Anélkül, hogy ismernék amaz erőt, amely cselekvésre indítja ezt vagy amazt, hiábavaló minden!

Ne gondoljunk, hogy a külsőségek valamit számítanak! A cselekedetektől igen kevés függ! A fő, a törvény amely az egyesben uralkodik. Létezik két törvény, amelyek közül az egyik uralkodik az egyik emberben, a másik ismét egy másikban. Az Ur Jézus által az élet törvénye uralkodik az újonnan született emberben és a bűn és a halál törvénye azokban, akik Istentől elfordulnak. Az emberek kívülről egyformák. Sokszor alig észlelünk különbséget a társadalmi életben, de oh, mégis milyen nagy különbség van ember és ember között. Az egyik bár látszólag él, már is meghalt; a másik szynlödik, meghal és mégis él örökké!

Nyilvánvaló, hogy nem azt kell kutatnunk, amit szemmel látunk, hanem ama törvényt kell kifürkészniünk, amely vagy az életre vagy a halálra visz. Nekem a fő, hogy tudjam miféle törvény uralkodik bennem. Ha ezt tudom, mindent tudok! Nem fogok holmiféle önmegjavításra gondolni többé, ha a

halál törvényét fedezném fel magamban, hanem ahhoz fogok fordulni, aki az élet törvényének ura.

Az Ur Jézus mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?“ Ez a hit az élet titka. Ha e hitben Jézust szívedbe fogadod, Ő magával viszi abba az élet törvényét. Ekkor nem fogsz cselekedetekre törekedni, mert az élet törvénye nem is fog másra, mint csupa jócselekedetre indítani. E törvény nélkül pedig a legjobb cselekedeteid is értéktelenek maradnak az örökké való Isten előtt. Azért fogadd be Jézust, a Szeretetet: még ma!

„Nem akarok szomorú lenni.“

Sokan azt képzelik, hogy a keresztyének búsongok, folyton meggyúlt ábrázattal járnak. Ez az egyik legnagyobb és — félek legelterjedtebb hazugság is, amit a Sátán a világban forgalomba hozott. Igazi tartós boldogság, a keresztyének része.

„Szomorúság!“ Mit találunk az evangéliumban, ami szomorúságot okozhatna? Szomorúvá teszi-e az az embert, ha tudja hogy bűnei megbocsáttattak? Vagy az bűsitja tán, hogy az örökkévalóságot az Ur Jézussal fogja majd dicsőségben tölteni? Lehet-e a kegyelmet nyert bűnös szomorú?

Az egyetlen, a ki e földön boldog lehet a keresztyén. Igen — és egyedül csak ő az, aki szabad a bűn láncaitól, a haláltól és az itélettől. „Boldog a Jehova Isten népe“, mondja az írás. Boldog mert Istenében, többé nem félelmes bírót, hanem szerető, gondoskodó Atyát lát. És mindezt a Jézusért. Az Ő kmondhatatlan szeretete mindent megadhat. Ez a szeretet a keresztyént soha sem hagyja el. Minden lépésénél kíséri. És oh mily boldogság a Jézus szeretetében elmerülni; tudni, hogy ettől a szeretettől soha semmi el nem szakaszthat! (Róm. 8, 38—39.) Ez a szeretet odá is el fog kíséreni, ahová más csak bűnei térhével megy: az Isten ítélőszéke elé. Tudjuk jól, hogy mi is sok vétkekkel jelenünk ott meg, de lesz valaki, kinek szeretete e sok vétket mind elfedezi: Jézus! Ez a szeretet így folytonos, leírhatatlan örömmel forrása!

Oh ha lesz egy ének, mit tudok fenn, Látva a nagy királyt szépségiben, Ez lesz az, örökké ezt éneklek:
 „Mily csoda, hogy Jézus szeret engem!
 Vidám vagyok, mert Jézus szeret,
 Jézus szeret,
 Igen, Jézus szeret!“

A munkából.

Az évi konferenciánk, melyen az összes lelkészeink és prédikátoraink megjelennek, az idén szept. 16-án Wienben fog megkezdődni. Előkölni fog Dr. Nuelsen L. János püspök. Már most kérjük az Istent, hogy a konferenciára Ő maga készítsen elő mindent. Különösen az ilyen fontos alkalmakkor érzik legjobban Isten országai munkásai, hogy az Úr áldásától kell várniuk mindent.

Kucorán pünkösd másnapján különös örömben volt részünk. A jó Isten Klein testvéreinknek kis leánykát ajándékozott és ezt kereszteltük meg ünnepi istentiszteletünk keretében. Kívánjuk szívből, hogy a kis Erzsike még sok örömet szerezzen a kedves szülőknél.

A „Békeharang” t. olvasóit kérjük, hogy, amennyiben még nem tették, hacsak tehetik, szíveskedjenek az 1 kor. előfizetési díjat a szerkesztő címére mielőbb megküldeni. Ezt azonban csupán nyomda-költségeink fedezésére kérjük. Felülfizetéseket költségeink fedezésére köszönettel fogadunk.

Az amerikai testvéreinket szépen felkérem, hogy most a második félév kezdetén buzgólkodjanak előfizetők gyűjtésében. Amerikában ezideig még nem folytatunk magyar missziói munkát és így annál szükségesebb, hogy minél szélesebb körben terjesszük a „Békeharangot”.

Nagy missziói ünnepély Budapesten.

A Magyar Evangéliumi Keresztény Missziói Szövetség áldozócsütörtök előestéjén rendezte szokott évi ünnepélyét, mely három részből állott: közgyűlés, istentisztelet, szeretetvendégség.

A közgyűlésen elnöki megnyitó, titkári és pénztárosi jelentés és tisztujítás voltak a főbb programszámok. Mindezekről teljes részletességgel a Missziói Szövetség lapja a „Hajnal” számol be.

Az istentisztelet a Kálvin-téri ref. templomban folyt le a közönség élénk érdeklődése mellett. Báró Podmaniczky Pál evang. lelkész imádkozott, Kónya Gábor mezőtúri ref. lelkész prédikált, a ref. teológiai akadémia kántusa énekelt.

A szeretetvendégség színhelye az evangélikusok Sütő-utcai iskolájának diszterme volt, mely erre az alkalomra teljesen megtelt. A Betánia énekkarának két szép énekén, egy vasárnapi iskolás fiúcska kedves szavalatán, Gergely Dezsőné énekén és zeneszámokon kívül beszédet mondott Raffay Sándor evang. lelkész, kínai élményeiből előadott Kunst Irén misszionáriusnő és bibliát magyarázott Benkő István.

A jól sikerült ünnepély sokak lelkében hagyott hátra mély nyomokat, kedves emlékeket.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csantavér: Kéthetenkint.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csurug, Főutca 180.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Péntek este 8 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchenyi István-utca 309.: Szerda este 8 órákor.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Óker: Vasárnap délután 5 órákor.

Ósóvé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 34.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenitnász: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Kéthetenkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel megbírvjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felölős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.